

[Inger Gautier Schmit.]

uheldigt for kvinder. Det kan jo også være uheldigt for mænd. Udfra hensynet til ligestillingen mellem de to køn kan jeg derfor aldeles ikke gå ind på, at man skulle gennemføre dette forslag.

Jeg har ikke til den højtærede minister sagt, at „Karnappen“ var kommet i økonomiske vanskeligheder — det tror jeg ministeren har misforstået —, men at den var kommet i vanskeligheder med hensyn til en elev, man havde antaget.

Til minister fru Fanny Jensen vil jeg sige, at jeg tror alligevel med mit kendskab til forældre, at der er masser af forældre, der meget nødtigt vil se deres pibegbørn i 14-15 års alderen begynde som elever i restaurationsfaget, og jeg tror, der vil være lige så mange forældre, der meget nødtigt vil se deres pibegbørn på 18 år servere i gæstgiverier og restaurationer.

Erna Sørensen: Jeg står som landsformand for en af de kvindeorganisationer, der i denne sag har taget aktiv del i at få ændret en bestemmelse, som vi ikke syntes var tidssvarende. Jeg tror ikke, at man skal bekymre sig så meget om de få kvinder, som i en så tidlig alder er klar over, at de vil vælge et så svært og vanskeligt fag som tjenerfaget. Når den unge kvinde i et fag med lærekontrakt aldrig må arbejde længere end til kl. 8 om aftenen, skulle der ikke være så megen risiko ved, at de fik ansættelse på en stor, anerkendt restaurant under ansvar for den tjener, som har påtaget sig at uddanne vedkommende. Derfor synes jeg, at man med fuld ret og rimelighed kan gå med til ændringen i loven. Jeg vil derfor personlig støtte den og stemme for den.

Formanden: Det ærede medlem hr. Kristian Nygaard har ordet for en kort bemærkning.

Kristian Nygaard: I anledning af de sidste bemærkninger, den højtærede minister fremsatte fra denne talerstol, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at jeg stillede et bestemt spørgsmål, der lød sådan: Kan ministeren oplyse os noget om, hvor mange unge piger under 18 år der er blevet afvist fra denne uddannelse på grund af de lovbestemmelser, der er gældende? Og jeg tilføjede, at i alt fald et vist antal af sådanne ansøgere ville kunne få deres uddannelse på afholds- og missionshotellerne, som ikke har ret til udskænkning af stærke drikke, og hertil er der hjemmel efter gældende lov.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Kristian Nygaards spørgsmål kan jeg desværre ikke besvare. De bestemmelser, der hidtil har været, har været affattet på en sådan måde, at der ikke var hjemlet nogen dispensationsbeføjelse, og som følge deraf er der heller ikke fremkommet nogen ansøgninger til ministeriet om dispensation. Jeg er derfor ganske ude af stand til at besvare det spørgsmål, det ærede medlem stillede mig.

Det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit mente, at en række forældre ville være meget sørgmodige, hvis deres børn gik den vej, der her er tale om. Ja, men det er der i så fald gode råd for. Når en ung kvinde skal ansættes som tjenerlev, må hun indgå en lærlingekontrakt; jeg er ikke specialist i lærlingekontrakter, men jeg vil formode, at forældrenes tilsagn skal foreligge, inden den ganske unge pige kan indgå i et lærlingeforhold. Hvis forældrene derfor er imod det, vil de også have i deres magt at forhindre et sådant lærlingeforhold.

Endelig var det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit inde på nogle betragtninger om, at når nu den unge kvinde var blevet fuldt uddannet, kunne hun søge ansættelse i en hvilken som helst restauration. Ja, det er da klart. Når den unge kvinde har fuldendt sin uddannelse og er blevet myndig, kan hun naturligvis som et frit menneske søge ansættelse hvor som helst hun ønsker det her i landet. Det er dog en tilstand, jeg tror vi skal søge at opretholde længst muligt.

Formanden: Det ærede medlem fru Elin Appel har ordet for en kort bemærkning.

Elin Appel: Kærnepunktet i denne debat må være: Skal det være rigsdagen og politiet, eller skal det være forældrene og den unge kvinde, der tager ansvaret for, hvad de gør eller ikke gør? Jeg tror, vi her på rigsdagen gennem lang tid er kommet ind på en glidebane, hvad det angår. Vi vil tage ansvaret for, hvad andre mennesker skal foretage sig eller ikke foretage sig. På den måde tror jeg vi undergraver ansvarsbevidstheden i stedet for at fremme den. Derfor mener jeg, at kærnen i denne sag simpelt hen er, at forældrene og de unge kvinder selv må finde ud af de ting. Det kan og bør rigsdagen ikke blande sig i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.